

[Pelle Voigt]

uden at jeg dog skal undlade endnu en gang at gøre opmærksom på, at denne lov er noget af det mest forrykte, Folketinget har vedtaget i mange år på boligpolitikens område.

Vi har det efterhånden sådan, at de mange ændringer og småforbedringer, der er lavet, får os til at tænke på et juletræ fra i fjor. Nu har vi efterhånden så meget pynt på det, at vi heldigvis ikke kan se selve juletræet længere. Men spørgsmålet var, om ikke et flertal her i Folketinget skulle tage sig sammen inden længe og få stillet dette juletræ ud i haven, så vi kunne bruge kræfterne på at pynte et andet og bedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1, § 2 og ændringsforslag nr. 1 til titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

32) Første behandling af lovforslag nr. L 344:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tilskud til forældre med privat børne- pasning).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 16/6 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jan Petersen (S):**

Det er ganske afgørende for Socialdemokratiet, at ventelisterne til dagtilbud nedbringes. Men på trods af en forstærket indsats over for ventelisterne i kommunerne og de forbedrede

muligheder for forældreorlov fjerner vi ikke ventelisterne lige med det samme.

Det forslag, vi her skal tage stilling til – om kommunal adgang til at yde tilskud til privat børnepasning – støtter vi på det grundlag i Socialdemokratiet ganske udogmatisk.

Der er ikke med lovforslaget generel adgang til at yde tilskud til forældre med børn. Det er en ordning, der kun gælder til og med de toårige, og dermed koncentrerer vi os lige præcis om den aldersgruppe, hvor ventelisteproblemerne er absolut størst.

Det er en mulighed, som er tidsbegrænset, dels i sin længde, nemlig 12 måneder, hvorefter det så må være muligt for alle kommuner at præstere et egentligt dagtilbud, dels gælder loven kun til udgangen af 1995. Vi står altså over for noget midlertidigt.

Disse bemærkninger skal sige, at vi i Socialdemokratiet støtter forslaget og hermed får givet et bidrag til, at de kommuner, der har de største ventelisteproblemer, også kan få dette instrument at spille på, og kan det blive vedtaget inden sommerferien, kan det nå at medvirke til at skaffe de mange pladser, der skal skaffes i de kommende måneder til lige præcis denne aldersgruppe.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

På Socialistisk Folkepartis vegne vil jeg gerne sige, at vi da egentlig kan være tiltrukket af tanken, fordi vi også godt kan historier om fortvivlede småbørnsforældre, der ikke kan komme på arbejde, når barselorloven udløber, fordi mange især store kommuner har ventetider på over et år.

På den anden side er det vores holdning – og det har vi markeret med vores forslag om børnepasningsgaranti – at kommunerne i starten skal have hjælp til at oprette pladser og bygge til dem.

Dette forslag rejser en lang række spørgsmål.

Hvem er de passere, der tænkes på med dette forslag? Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man har en forestilling om, at nogle sorte dagplejere vil blive hvide, om jeg så må sige, ved hjælp af dette forslag. Det tvivler jeg stærkt på, for hvis de ville være hvide dagpassere, altså skattebetalende dagpassere, tror jeg, at de kunne være blevet det, for der er mange af de samme kommuner, som fortæller, at de mangler dagplejere.